

بسم الله الرحمن الرحيم

آیا غزالی رحمه الله در سقوط تمدن اسلامی نقشی داشته است؟

نویسنده: «علی جابر المشنوی»

ترجمه: «رضا گزیری»

بازخوانی و نشر: «رد شبهات ملحدین»

آیا امام غزالی (رحمه الله) در سقوط
تمدن اسلامی نقشی داشته است؟

no-atheism.net
no_atheism
islamway1434
asteira

تهیه شده در: «رد شبهات ملحدین»

no-atheism.net
no_atheism
islamway1434
asteira

تهیه شده در: «رد شبهات ملحدین»

اخترفیزیکدان معروف آمریکایی که در تخصص خود حضور پر رنگی دارد، بحث‌ها و پژوهش‌های نوشتاری و دیداری ارزشمندی ارائه نموده است.

نیل تایسون در یکی از ویدیوهای مشهورش^۱ که در مورد سبب سقوط تمدن اسلامی سخنرانی می‌کند - با علم به این که پیش‌تر، خاورشناسان آن را بیان نموده‌اند - سبب سقوط آن را به ابوحامد غزالی رحمه الله نسبت می‌دهد؛ شخصی که به گفته نیل تایسون کتابی در تحریم فلسفه و ریاضیات نگارش نموده و آن دو را از علوم شیطنانی به شمار آورده است!!!

مسئله تأمل برانگیز در ویدیوی نیل تایسون - به زودی به موضوع امام غزالی رحمه الله و موقف ایشان نسبت به فلسفه و ریاضیات باز خواهیم گشت - انحصار شدیدی است که سقوط تمدن اسلامی را در یک سبب خلاصه می‌کند و آن چیزی است که از امام غزالی رحمه الله ذکر کرده، و شگفت‌آورتر از این، نشر گسترده این ویدیو و تعلیقاتی در تأیید این ویدیو توسط قشر نخبگان و دانش آموخته‌گان جامعه است.

پرسش بسیار مهم و دقیق این است که: «چرا تمدن اسلامی که نور خود را بر تمام دنیا می‌تاباند سقوط کرد؟!»

چنین سؤالی شایسته است پاسخ آن بسیار عمیق‌تر از ربط دادنش به یک سبب یا یک شخص باشد آن‌هم در جهانی که پر از دانشمندان بود؛ مسئله، بسیار ژرف‌تر و موضوع، بسیار پیچیده‌تر از این (سبب تراشی) است.

نیل تایسون و تشویق کنندگان او در بدترین حالت می‌توانستند بگویند که اسباب متعددی وجود دارد و این یکی از دلایل است نه این که این روش گمراه کننده را در پیش بگیرند که بیانگر جهل و کوتاهی در شناخت و آگاهی است؛ کوتاهی در شناخت شرایطی که منجر به این زوال شد و کوتاهی در آگاهی نسبت به آثار شخص متهم یعنی امام غزالی رحمه الله!

^۱ - دانشمند فیزیکی آمریکا دلایل زوال و سقوط تمدن اسلامی را تشریح می‌کند.

فرض را بر این بگیرید که غزالی رحمته، فلسفه و ریاضیات را حرام نموده و آن دو را از علوم شیطانی به حساب آورده است - البته این نادرست می باشد که بعداً به آن خواهیم پرداخت - اما چرا این افراد، حرکت فلسفی هم عصر غزالی رحمته مانند بحث های ابن رشد رحمته یا حرکت فلسفی که بعد از غزالی رحمته ادامه داشت مانند بحث های ابن تیمیه رحمته که نزدیک به دو قرن بعد از غزالی رحمته بود را نادیده می گیرند؟

این حرکت (فلسفی) به تنهایی دلالت قاطعی بر این دارد که پژوهش ها، تحقیقات و نوشتن در موضوع فلسفه با تألیف کتاب توسط امام غزالی رحمته متوقف نشد و در نتیجه، این سببی را که نیل تایسون مدعی است منجر به سقوط تمدن اسلامی شده ابطال می کند! براستی که او در پرداختن به این یک سبب هم کوتاهی کرده است!

ویلیام کافانو در فصل سوم کتابش «افسانه خشونت دینی»^۲ آن جنگ هایی که در قرن شانزدهم و هفدهم میلادی به نام جنگ های مذهبی شهرت دارد را فهرست وار ذکر می کند، و به این پرسش می پردازد که چگونه روایت می شود که دین تنها سبب آن جنگ ها است تا جایی که به جنگ های مذهبی نام گذاری شده است و این که راه نجات از آن مصیبت ها که دین مسبب آن بود وجود نداشت مگر با استیلای دولت نوینی که صلح ساز باشد؟!

سپس نویسنده، شروع به بیان ضعف این دلیل می کند و این که موضوع بسیار پیچیده تر از این است و ربط دادن خشونت تنها به دین و یا این که دین تنها سبب آن جنگ هایی است که جنگ های مذهبی نامیده شده است ربطی مختل و ناقص است و در درون، نقص های شدیدی را داراست. آنگاه نویسنده در تأیید نظریه به اثبات این می پردازد که عوامل و اسباب متعدد سیاسی و اقتصادی و اجتماعی مؤثری در آنچه که جنگ های مذهبی نامیده شده دخیل بوده است.

^۲ - أسطورة العنف الديني، وليام ت. كافانو، ترجمة: أسامة غاوجي، (ط: ۱، بيروت، الشبكة العربية للأبحاث

والنشر، ۲۰۱۷م)، ص ۱۹۳ به بعد.

در نتیجه بهتر آن است که سؤال در اینجا - همان گونه که نویسندگان آن را طرح کرده - این گونه باشد: «درصد اهمیت هر یک از این عوامل مختلف در پدید آمدن آن خشونت چقدر است؟» مشکل در پژوهش‌هایی که به عنوان راه حل، سبب واحدی را برای اتفاقی خاص ذکر می‌کنند - همانند دو مثال پیشین - این است که سایه دید قاصر خود را بر شیوه برخورد با آن رویداد می‌گسترانند چرا که «حکم بر چیزی، فرع از تصور آن است.» و کوتاهی در فهم هر اتفاقی مطمئناً منجر به کوتاهی در تعامل با آن می‌شود. زمانی که این توصیف ناقص توسط شخصیت معروفی همانند نیل تایسون آمریکایی ارائه می‌شود مسئله بسیار بدتر می‌گردد، چرا که برتری این شخصیت در رشته‌ای خاص (اخترفیزیک) و طرح موضوع توسط او با این اطمینانی سبب خواهد شد گروه بسیار بزرگی آنچه را که نیل تایسون می‌پندارد تکرار کنند و همانند یک حقیقت با آن برخورد کنند و با دید تسلیم نه با دید نقد به آن بنگرند!

به پرسش اصلی باز خواهیم گشت: «آیا آنچه که نیل تایسون از موضع امام غزالی رحمته نسبت به فلسفه و ریاضیات و این که به خاطر شیطانی بودن، آن دو را تحریم کرده است صحت دارد؟» جواب: این نادرست است و بطلان آن آشکار می‌باشد؛ هر کس بر آنچه ابوحامد غزالی رحمته در کتاب "المنقذ من الضلال" و "تهافت الفلاسفة" نوشته اطلاع داشته باشد بدون ذره‌ای تردید خواهد دانست که آنچه نیل تایسون به غزالی رحمته نسبت داده باطل است بلکه ما را بر آن وا می‌دارد بپرسیم:

آیا نیل تایسون چیزی از آثار غزالی رحمته را خوانده است؟ یا این که به تکرار چیزی پرداخته که برخی جاهلان تکرار می‌کنند سپس طرفداران تایسون نیز به تکرار سخنان او پرداخته‌اند؟ ظاهر امر بیانگر این است، پس بی طرفی، نقد علمی و تسلیم نشدن در برابر افسانه‌هایی که پیروان علم همانند نیل تایسون و طرفداران ایده او در این قضیه از آن دم می‌زنند کجا می‌رود؟

پاسخ غزالی رحمه الله به این اتهام

امام غزالی رحمه الله در کتاب "المنقذ من الضلال" هنگام بحث از اقسام فلسفه می گوید: «بدان که علوم فلسفی نسبت به هدفی که ما به دنبال آن هستیم به شش قسمت تقسیم می شود: ریاضیات، منطق، طبیعیات، الهیات، سیاست و اخلاق».^۳ سپس از هر یک از این علوم آن گونه که معتقد است بحث نموده و توضیح داده که گمراهی فلاسفه در بخش الهیات^۴ می باشد و به این خاطر کتاب تهافت الفلاسفه را تألیف نموده و با نوشتن آن خواسته است که بطلان و نادرستی مذهب فلاسفه در بخش الهیات را اثبات کند نه این که فلسفه و ریاضیات را آن گونه که نیل تایسون ادعا کرده تحریم نماید!

غزالی رحمه الله در ادامه می گوید: «علم ریاضیات، مرتبط با علم حساب و هندسه و علم هیئت (فلک) می باشد و از موضوعات دینی در چارچوب انکار یا اثبات، سخنی به میان نمی آورد بلکه موضوعاتی استدلالی است و بعد از درک و شناخت آن درمی یابیم که دلیلی برای انکار آن نیست».^۵

سپس به همین گونه در مورد منطق و ریاضیات می گوید: «و هیچ چیزی از منطق در قالب انکار یا اثبات به دین ارتباطی پیدا نمی کند بلکه منطق، علمی نظری است که به روش های استدلال و مبحث قیاسات و شروط مقدمات برهان و چگونگی ترکیب آنها و شروط حد صحیح و کیفیت چینش آنها می پردازد. و این که علم یا تصور است که راه شناخت آن، حد می باشد و یا تصدیق می باشد که راه شناخت آن، برهان است و در این علم (منطق) چیز خاصی که شایسته انکار باشد وجود ندارد. ... و (علم) طبیعیات نیز به جستجو در مورد جهان غیر مرتبط با افعال انسانی مانند

^۳ - المنقذ من الضلال - الغزالی، (ط: ۱، دارالکتب العلمیة، بیروت، ۱۹۸۸م)، ص ۳۸.

^۴ - این در قسمتی است که مرتبط به موضوع علم به ذات خداوند و صفات باری تعالی می باشد.

^۵ - المنقذ من الضلال - الغزالی، ص ۳۸.

آسمان‌ها، ستارگان آن و اجسام مفرد زیر این آسمان‌ها همانند آب، هوا، خاک و آتش و همچنین اجسام مرکب همانند حیوان، گیاه، معادن و اسباب تغییر و تحول و تلفیق و اختلاط آنها می‌پردازد. لذا این علم (طبیعیات) به پژوهش‌های پزشکی شباهت دارد که به کنکاش در بدن انسان و اعضای اصلی و پرکاربرد آن می‌پردازد. و چنان‌که انکار دانش پزشکی از شروط دینداری نیست، از این‌رو انکار علم طبیعیات نیز از مستلزمات دینداری نمی‌باشد مگر در موضوعات مشخصی که آن را در کتاب تهافت الفلاسفه بیان نموده‌ایم.^۶

آنگاه به بخش الهیات (خداشناسی) می‌پردازد و می‌گوید: «الهیات؛ بیش‌ترین اشتباهات، لغزش‌ها و انحرافات آنها (فلاسفه) در این قسمت می‌باشد چراکه شرط‌هایی که در منطق برای استدلال برشمرده‌اند خودشان در اینجا آن را رعایت نکرده‌اند و بدان عمل ننموده‌اند... اما مجموع آنچه که در آن به انحراف رفته‌اند به بیست اصل بر می‌گردد ... و برای بیان نادرستی این موضوعات بیست‌گانه است که کتاب تهافت الفلاسفه را تألیف کرده ایم.^۷ سپس در ادامه به بخش سیاست و اخلاق می‌پردازد.

هدف ما اثبات صحت دیدگاه امام غزالی رحمه الله نبود بلکه بیان نادرستی و کذب بودن تحریم فلسفه و ریاضیات بود که به او نسبت داده شده است. و این مسئله به روشنی بیان می‌دارد که صاحب این دروغ، چیزی از آثار امام غزالی رحمه الله را مطالعه نکرده است. و امام غزالی رحمه الله به این نیز پسندیده ننموده بلکه به دو آفت که به موضع افراد نسبت به قضایای ریاضی - علم حساب و هندسه و هیئت عالم - مرتبط است اشاره می‌کند که این دو آفت همچنان تا امروز در صحنه حضور دارد. آفت نخست: هر کس به فراگیری علم ریاضیات بپردازد و در آن بیندیشد از دقت و دلایل مستحکم آن آگاهی می‌یابد و باورش نسبت به فلاسفه نیکو می‌گردد و گمان می‌کند تمام علوم فلاسفه مانند علم ریاضیات در نهایت وضوح و روشنی و مستحکم قرار دارند.

^۶ - منبع قبل، صص ۴۰ - ۴۱.

^۷ - منبع قبل، ص ۴۲.

سپس همین که کفرورزی، تعطیل کردن شریعت و بی اعتنائی نسبت به آن را از زبان آنها می شنود به تقلید محض و کورکورانه کفر می ورزد و می گوید اگر دین، حق بود این حقایق بر این دانشمندان با چنین دقت و ریزبینی آنها در علم ریاضیات مخفی نمی ماند! لذا چون کفر و انکار فلاسفه را ببیند استدلال می کند که حق در انکار دین است!

به شخصه افراد بسیاری را مشاهده نموده ام که با همین بهانه و عذرتراشی کفر ورزیده اند و از راه حق گمراه شده اند و غیر از این دستاویز و دلیل دیگری نداشته اند. چنان که به امثال او گفته می شود اگر شخصی در یک رشته، تخصص داشته باشد لزوماً بدین معنا نیست که آن شخص در هر رشته ای تخصص دارد، بنابراین اگر شخصی در فقه و کلام تخصص داشته باشد لازمه اش تخصص در پزشکی نیست و یا اگر شخصی نسبت به علوم عقلی ناآگاه باشد بدین معنا نیست که او نسبت به گرامر (دستور زبان) نیز ناآگاه است بلکه در هر رشته متخصصانی وجود دارند که گوی سبقت و برتری را در آن رشته از دیگران ربوده اند اگرچه در غیر آن رشته از ناآگاهان و غیر متخصصان به شمار می آیند.

آفت دوم: که از دوستان نادان اسلام صادر می شود این است که این دوستان نادان گمان می کنند با انکار تمام علوم می که به دانشمندان نسبت داده شده می توان دین را یاری نمود و در نتیجه تمام علوم را انکار می کنند و مدعی جهل آنها در این علوم می شوند حتی آراء آنها در مورد خورشید گرفتگی و ماه گرفتگی را نیز انکار می کنند و می پندارند که گفته های دانشمندان در این موارد خلاف شریعت می باشد. و هنگامی که این سخنان غیر علمی به گوش کسی که مباحث علوم را با دلایل قطعی فرا گرفته می رسد آن شخص در علم خویش و دلایل آن شکی نمی کند بلکه بالعکس گمان می کند که بنیان اسلام بر جهل و انکار دلایل قطعی بنا شده است.

از همین رو بیشتر، فلسفه را دوست می دارد و مجذوب آن می گردد و در مقابل نیز بیشتر از اسلام متنفر می گردد. در واقع، جنایت افرادی که گمان می کنند با انکار این علوم می توان اسلام را یاری

نمود گران آمده است؛ و شریعت نیز نسبت به این علوم (به صورت کلی) به رد یا تأیید این علوم نپرداخته است.^۸

سپس بعد از تمام این روشنگری‌ها، در کمال تعجب افرادی را مشاهده می‌کنیم که می‌گویند: غزالی رحمه الله مسبب فروپاشی تمدن اسلامی می‌باشد چرا که وی فلسفه و ریاضیات را حرام نمود؛ عجیب‌تر از این، اشخاصی هستند که این سخنان بی پایه را بدون هیچ بررسی، طوطی‌وار تکرار و بارها آن را بازنشر می‌کنند!

هیچ وصفی گنجایش توصیف این افراد را جز همان‌چه امام غزالی رحمه الله فرموده ندارد: «در هر رشته، متخصصانی وجود دارند که گوی سبقت و برتری را در آن رشته از دیگران ربوده‌اند اگرچه در غیر آن رشته از ناآگاهان و غیر متخصصان به شمار می‌آیند.»

ابن قیم رحمه الله می‌گوید: «در ممکن الوجود، سبب واحدی که در تأثیرگذاری مستقل باشد وجود ندارد بلکه هر سببی زمانی مؤثر خواهد بود که سببی دیگر به آن ضمیمه شود و علاوه بر این، مانعی که از تأثیرگذاری آن سبب جلوگیری می‌کند رفع شود. این امر در سبب‌هایی است که با چشم قابل مشاهده هستند و نیز در سبب‌های پنهان و معنوی اینگونه‌اند همانند تأثیر خورشید بر حیوانات و گیاهان؛ بنابراین تأثیرگذاری این سبب در گرو سببی دیگر و از وجود دیگری می‌باشد و همچنین اسباب دیگری که به آن سبب ملحق می‌گردند.»^۹

***

«رد شبهات ملحدین»

خرداد / ۱۳۹۸

^۸ - ر.ک: منبع قبل، صص ۳۸ - ۳۹.

^۹ - الفوائد - ابن القيم، (ط: ۱، دار عالم الفوائد، مكة المكرمة، ۱۴۲۹هـ)، ص ۷۱.